

סגן פרנס צור
5155757

בן לאה ובנימין

נולד ב- כ' תמוז תשל"ה 29.6.1975

התגייס לצה"ל ב- 26.1.1994

שרת בגדוד "אגוז"

נפל ב- ו' תשרי תשנ"ז 19.9.1996

בהתקלות עם מחבלים בלבנון.

פרנס צור

בן ללה ובגני. נולד באגל-סלבדור, ביום כ' בתמוז תשל"ה (29.6.1975), כאשר עבדו שם הוריו בשליחות של חברת השקיה ישראלית. כשהיה צור בן שלוש, שבה המשפחה למושב קדרון, הסמוך לגדרה. צור גדל, בגר ולמד במושב. בנעוריו, היה גם מדריך צעיר בתנועת הנוער המקומית. מספרת חברתו לכיתה בתיכון: "צור היה מהבולטים בחבורה, חכם, מצחיק ושנון. ספורטאי מצטיין וחבר נפלא, חלק בלתי נפרד מחבורת בני נוער שגדלו יהדיו, בעלי עולם משותף".

כתב מפקדו של צור בנעוריו: "צור היה בן יד חזק וקצין למופת. תמיד נאמן רבים מבני המושב מתגייסים ליחידות קרביות ולכך שאף גם צור, שביקש לתרום כמה שיותר במהלך שירותו. בינואר 1994 התגייס צור לקורס טיס ולאחר שישה חודשים עבר, ביוזמתו, לסיירת אגוז והמשיך במסלול של קצונה. למרות היותו מוכר כחייל בודד, כאשר הוריו היו שוב בשליחות בחו"ל, לא פחתה המוטיבציה של צור והוא לא התרכו בבעיותיו שלו, אלא חשב כיצד להוסיף ולתרום.

כתב מפקדו של צור בסיירת: "צור היה תמיד חבר וקצין למופת. תמיד ראשון לכל משימה, ביצע אותה על הצד הטוב ביותר, תוך כדי השקעה במחשבה תחילה והקרבה עצמית. צור היה בעל מוטיבציה גבוהה, שתמיד ראה את טובת חייליו ותמיד חיך ודחף קדימה. הוא הביא את צוותו להישגים וזאת תוך כדי צניעות שהיתה אופיינית לו. צור היה קצין, לוחם, חבר ומפקד, אשר תרם לחבריו וחלק עמם את ערכיו, אשר הביא עמו מבית הוריו".

צור נפל בקרב בלבנון, ביום ו' בתשרי תשנ"ז (19.9.1996), כאשר תפקד כקצין מוביל במבצע התקפי. עמו נפל סמ"ד זהר מינץ. בן עשרים ואחת היה צור בנפלו. לאחר נפילתו הועלה לדרגת סגן. צור נטמן בבית העלמין במושב בו גדל, בקדרון. השאיר אחריו הורים ושלושה אחים - גיא, אלון וענג'ל.

הנוף האנושי של החטיבה

הנוף האנושי של חטיבת גולני במלחמת העצמאות היה מגוון ורב־פנים. הוא מאפיין את "דור תש"ח" בארץ־ישראל של אותם הימים. מייסדי החטיבה, ראשוני לוחמיה ומפקדיה, היו אנשי ההתיישבות, עובדי־אדמה מן המושבה, המושב והקיבוץ של מרחבי הגליל והעמקים, ובתוכם שומרי מסורת לא מעטים. אליהם נוספו במרוצת חודשי לחימה ארוכים בני עיר רבים ואף עולים חדשים אנשי גח"ל ומח"ל. ראוי לציין, כי בימי תש"ח היו בחטיבת גולני בחורות רבות, אשר שירתו בכל היחידות בתפקידים שונים, ורבות מהן פעלו כקשריות או חובשות קרביות. כבר במלחמת העצמאות היתה חטיבת גולני כור היתוך לילידי הארץ ולבני העליות השונות. בסיכום המבוא שכתב נחום גולן לספר "אילן ושלח" נאמר: "...צמחנו בנוף הגלילי ובמישורי העמקים, ובמרחבי הנגב הרחבנו אופקים – התבגרנו. ההתיישבות בעמקים ובגליל היא שנתנה לחטיבה את צביונה וחותמה המיוחד, וממנה ספגה את ערכיה, כי על כן היתה החטיבה כפרית ונאמנה לערכים שינקה בגושי התיישבות אלו. ציינו אותה תכונותיו של עובד־האדמה ויושב־הכפר: עקשנות, צמידות למשימה, שורשיות ושקט..."

אימון ושגרה

התחמיות

לוחמיי גולים

הסתערנו

ומינשו

כיבוש

מיוצב

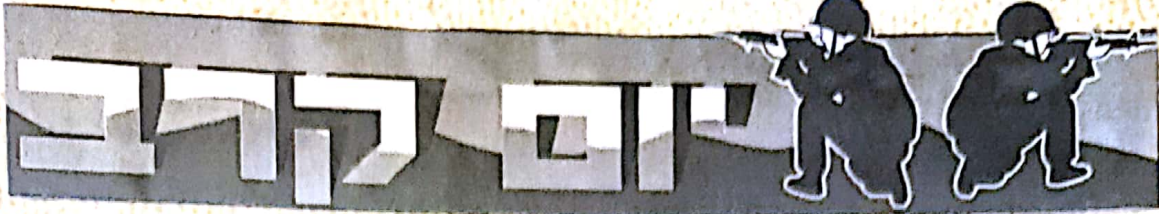
ביצפון

09:00 בבוקר אתמול.
יחידה מובחרת, שהיתה
בפעילות מבצעית בגזרה
המזרחית, נתקלה בכוח
מחבלים גדול, שכלל 15
אנשי חיזבאללה •
המחבלים היו כנראה
בדרךם לתקיפת מוצב
של צד"ל או של צה"ל •

בסדרת התקליות נהרגו
שני חיילי צה"ל - סמ"ר
זוהר מינג (21) וסגן צור
פרוס (21) • 8 חיילי צה"ל
נפצעו - אחד מהם קשה
• לפחות 3 מחבלים
נהרגו • בעקבות
ההתקליות הפעיל צה"ל
מטוסים, מסוקים,
ארטילריה וטנקים •
סיכומו של יום קרב

כאן התנהלה הלחימה

בלבנון

דקע / אלכס בישאן

הסלמה של הסורים ושל החיזבאללה

למרות ההפתעה ואי הוודאות, ולמרות הנפגעים שספג כוח גולני מייד בתחילת ההיתקלות - פעלו החיילים במיומנות

יום הקרב הקשה, שהתחולל אתמול בדרום לבנון לאחר שבועות של שקט, הוא אות לבאות. גורמי ביטחון בישראל מעריכים, כי זירת דרום לבנון נכנסה החל מראשית השבוע - בתום הבחירות בלבנון - לתהליך של הסלמה מכוונת ומתוכננת מצד החיזבאללה והסורים.

כוח של יחידה מובחרת של גולני פעל אתמול באזור סוג'ד, המוגדר כ"שטח אפור" בגזרה המזרחית של איזור הביטחון. מדובר במין שטח הפקר, שבו הקו האדום המפריד בין איזור הביטחון ללבנון מטושטש לחלוטין. זה איזור המועד לפורענות, מיושב בדלילות ומשמש גתיב מוכר להסתבנות מהצפון לדרום. לאיזור הזה יש היסטוריה ארוכה של היתקלויות ושל חרידות. על רקע ההתחממות המסתמנת ביצעה שם אתמול בבוקר יחידת גולני פעולה יוזמה של סריקה וחיפוש ונקלעה לקרב קשה ומורכב, שארך יותר משעתיים, מול כוח גדול, שמנה לפי הערכה 14-16 אנשי חיזבאללה.

אנשי החיזבאללה היו מפורזים בשטח. מרגע ההיתקלות ועד תום הקרב לא ידעו החיילים את היקף כוח האויב העומד מולם. למרות ההפתעה ואי הוודאות ולמרות הנפגעים שספג כוח גולני מייד בתחילת ההיתקלות פעלו החיילים במיומנות ראויה לציון. זה יתרונה של יחידה מיוחדת, המאומנת היטב ומבירה את תנאי השטח בדרום לבנון.

הקרב הפך מורכב עוד יותר כאשר אל האש, שניחתה בדצימות על היחידה מכיוונים שונים, נוספה גם אש מרגמות, שנחתה מכפריים השוכנים צפונית לקו האדום. בנייתוח לאחור ניתן לקבוע כמעט בוודאות, כי ההיתקלות של יחידת גולני אתמול סיכלה מבצע גדול יותר, כמו כיבוש מוצב, למשל, שלקראתו החריף החיזבאללה את אנשיו לשטח כשהוא מכין סיוע-אש מצפון. יחידה המתואם מצפון לרצועה מלמד, כי בעורף אנשי החיזבאללה ישנה חוליית פיקוד, בנראה בג'בל סאפי, שכיוונה את מחלכי הקרב מרחוק. זו גם אחת הסיבות לכך, שחיל האוויר תקף אתמול פעמיים את ג'בל סאפי, המשמש דרך-קבע נכסס קדמי של אירגון החיזבאללה. יש שם תעלות, ביצורים, עמדות, מחסני תחמושת, והמקום משמש אתר תצפית קבוע לעבר הגזרה.

מאת איתן גליקמן

שני חיילי צה"ל נהרגו, ושמונה חיילים נפצעו במהלך יום קרב שהתנהל אתמול בלבנון. החיילים הם המ"ר יחידה מינ"ץ (81) מחטיבת חיילים רפ"ן מורח (81) ממושב קדרון שליד גדרת.

יום הקרב החל סמוך לשעה 9 בבוקר, בשעה שחיילי יחידה מובחרת של גולני היו בפעילות מסעית בגזרה המזרחית של איזור הביטחון בדרום לבנון.

את יום הקרב אתמוול סיכס אלון סיקור חצונו, עמירם לוי:

"סמוך לשעה 9 אירעה חיתקלות בין חיילי גולני וכוחות נוספים לבין חוליח של החיובאללה באיזור ג'בל סלע וג'בל ראולאן. במהלך ההיתקלות נהרגו קצין ולוחם, ונפצעו שמונה חיילים נוספים.

האש מנעה פינוי פצועים

"מדובר בכוח שהיה בפעילות מבצעית. החיילים נעו בכיוון ג'בל סוג'וד, ואז באיזור הסלעי, הסבוך, הקשה לתנועה - איזור שבו פועלים המחבלים של החיובאללה בצירי תנועה שניים ומכירים אותו היטב - נפתחה אש לעבר חיילי צה"ל.

"כוח צה"ל נתקל בכוח קטן של מחבלי חיובאללה, וכימהלך ההיתקלות נהרג אחד הלוחמים. חיילי הכוח הסתערו על המחבלים הדרגו שניים מהם, ובהמשך הלחימה, תוך

שהחיילים שלנו בתנים מצועים ומשייכים כים נאש, הם נתקלו בשתי חוליות נוספות, הם הרגו לפחות מחבל אחד נוסף ופצעו מחבלים רבים נוספים.

חשוב להדגיש כי בשטח היה מספר רב של מחבלי חיובאללה. הכוחות שלנו הוגדרו כמסוקים וכטנקים, ואי הדי כמה שעות של לחימה קשה התפ"נה הכוח בתורה לשטח שלנו.

ליון חרגיש כי האש הכבדה שירו המחבלים מנעה מהמסוקים במסך שעות ארוכות לפנות את הנפגעים מהשטח. רק לאחר שלוש שעות לחימה, ולאחר שאחד החיילים נפטר בשטח מפצעיו הקשים, פוגו הנפגעים. חייל נוסף, שהיה במצב קשה, נפטר כדרכו לבית-ההולים.

"כולם הוו גיבורים"

אומד ד"ר עדן בר-מאיר, רופא היחידה שנטל חלק בקרב עם חוליית החיזבאללה בלבנון, טיפל בחבריו הפצועים תחת אש וחרף פציעתו סירב להתפנות מהשטח • „ברור לי שאני הווד לפעילות מלאה. יש ביחידה חבר'ה שנוחנים את הכול, ופשוט מגיע להם גם הכול"

נקו לבית החוה. כל זה היה בעוד ימים עלינו כל הזמן. החבר'ה ירו חזרה כמו אריות. כולם שם תיפקודו למופת, הסתערו קדימה פשוט כמו שצריך. אילולא היו מסתערים קדימה, המחיר ששילמנו עלול היה להיות הרבה יותר גרול".

תוך כרי הקרב הקשה רץ ד"ר בר-מאיר לעבר שני הפצועים הנוספים, נוה רובין ואי-תמר יריד, הגיש להם עזרה, נתן הוראות פעור לה לחובשים וחזר לטפל בוהר מינץ.

ד"ר בר-מאיר: „צעדנו בשטח. לפתע נפתח זה עלינו אש, וסגן צור פרנס נפצע. רצתי קדימה, לעבר האש, התחלתי לטפל בו ועשיתי לו ניתוח שדה, שכלל החזרת צינור לתוך קנה הנשימה. בשלב הזה נפתחה עלינו אש ממקור אחר: צור יריות חלף מעל הראש. עשיתי לסגן צור נקו לתוך בית החוה במטרה לנקו את הדם שהצטבר שם. ראיתי שמצבו קשה מאוד.

„נתבקסנו להעבירו לצד השני של הבור."

„בשלב מסוים החלנו לפנות את ההרר-גים ואת הפצועים לנקודה אחת בשטח. אז החלה עוד פעם אש מטוח של 10 מטרים. חמ-שכתי לטפל במינץ; עשיתי המל' כרי להציל אותנו הוא שלב מחוסר הכרה".

כאשר הגיעו המסוקים, פוזנו והרוגים ויהפ-צועים מהשטח. ד"ר בר-מאיר, שנפצע אף הוא מרסיסי הריימון, סירב להזנחת והמשיך עם הכוח הרגלי אורח למוצב. דק לאור שב-דק את כל החיילים, הסכים לחיובק בעצמו, כשהוא למעשה כבר אינו מסוגל ללכת על רגליו.

לדר (סלע גדול). איתי היו שני חובשים וחר-ברה נוספים שבאו לעזור. תוך כרי עבודה הספנו ריימון שנורק אלינו. סמ"ר זוהר מינץ, שחיפה עלינו מאחור והסתער קדימה, נפגע. כד גם נוה רובין, איתמר יריד ואני. לפני זריקת הריימון איתמר יריד עוד לי להעביר את סגן צור ונפגע בעצמו.

„אחרי זריקת הריימון רצתי לטפל בוהר מינץ. ביצעתי בו שני ניתוחי שדה, שכללו החדרת צינור לתוך קנה הנשימה והחדרה של

הרופא הפצוע המשיך לנחת תחת אש - וסירב להתפנות

סגן ד"ר ערן בן-משה ביצע שישה ניתוחי שדה בחבריו הפצועים, תחת אש כבדה של המחבלים ■ הוא סירב לעלות למסוקי צה"ל ולהתפנות לבית החולים - עד שראה שכל שאר הפצועים פונו

מאת אבי אשכנזי ויונתן הללי

"הרופא שלנו, למרות שנפצע, המשיך לטפל בפצועים, וערך כמה ניתוחי שדה תחת אש מחבלים כבדה. היה לו קשה לזוז, בגלל המאבים שלו עצמו - אבל הוא לא נכנע, סיסרו אתמול

בתשלולת חבריו של סגן ד"ר ערן בן-משה, רופא היחידה המובחרת שחייליה נלחמו ביום חמישי עם מחבלי החיזבאללה.

חיילי היחידה המובחרת בגולני אמרו בסוף השבוע, שהרופא העניק טיפול לפצועים תוך שהוא מסכן את חייו שלו. "כמכת האש הראשונה נפגע סגן צור פדנס. מייד אחר כך ביקשו החיילים את עזרתו של הרופא, וביקשו שיגיע אל הקצין הפצוע", תיארו הלוחמים.

"בן-משה רץ יחד עם סמל ראשון זוהר מינץ, ושניהם היו חשופים לאש המחבלים. הם התקרבו אל סגן צור, ואז זרקו המחבלים רימון - ממנו נפגעו מינץ והרופא. מינץ נפצע קשה מאוד, ונפיט סר מאוחר יותר. בן-משה נפצע קל יותר - ומייד החל לטפל בפצועים.

"הוא ביצע שישה ניתוחים בגופם של שני הפצועים קשה, סגן צור וסמל ראשון זוהר מינץ. ככל אחרת זמן המשיכו המחבלים לירות אש כבדה והשליכו רימונים לעבר המקום בו שהה הרופא עם שני הפצועים. הרופא התקשה לנוע, בגלל פציעו, אבל המשיך לטפל בכל הפצועים."

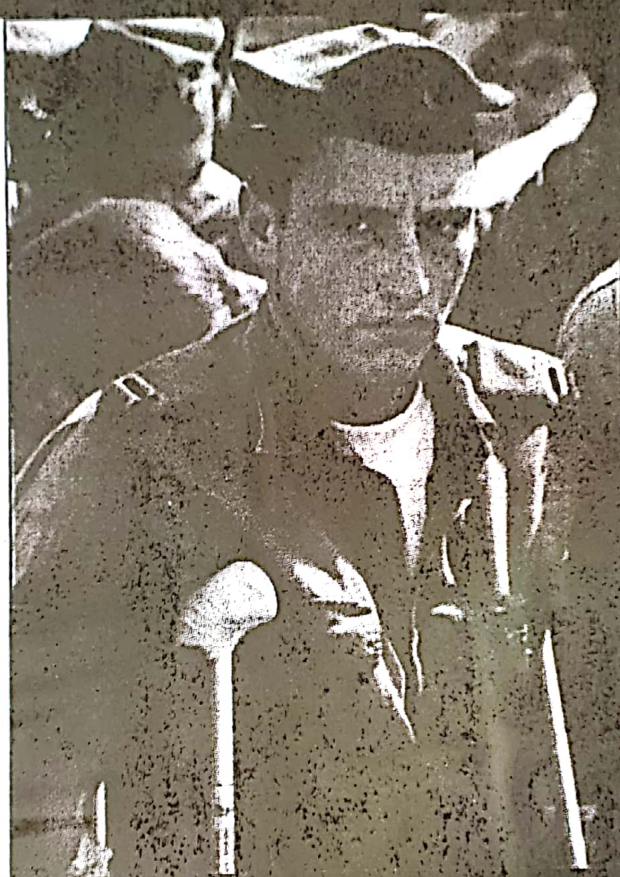
למרות שנפצע, סירב בן-משה להבוש את עצימו. מאוחר יותר סיפר לחבריו: "לא חשבתי שהפיציעה שלי קשה". גם כשהגיע המסוק סירב הרופא לעלות עליו - ורק לאחר שכל יתר הפצועים הועלו על המסוקים הוא הסכים להתפנות לבית החולים. לחבריו סיפר אתמול הרופא, כי בכונתו לשוב מייד עם החלמתו אל היחידה - ואל לבנון.

■ חוק שינויים

ביום שישי, בשעות הצהריים, ביקש הרופא להשתחרר מבית החולים, כדי להגיע להלווייתו של סמל ראשון זוהר מינץ. כשהוא לבוש כמדי צה"ל, נתמך בקביים ומתקדם בעזרת חבריו, הוא הגיע אל בית העלמין.

ד"ר ערן בן-משה נראה מיוסר בהלוויית חברו ליחידה. הוא חלק שינויים, הביט כארון שהורד אל הקבר וניסה לא לפרוץ בכבי. "הוא עשה הכל כדי להציל את שני הפצועים הקשים, ניתח אותם בש"טת תחת אש המחבלים, אבל הפציעות היו קשות מדי. הוא יודע שהוא עשה את כל המאמצים - ולמרות זאת קשה לו", סיפרו החברים.

"אני לא מרגיש שהייתי גיבור לבד. כל מי שהיה שם בשטח - החל ממפקד היחידה ועד אחרון הלוחמים - כולם גיבורים". כך אמר בסוף השבוע ד"ר ערן בן-משה, רופא היחידה, שנטל חלק בקרב עם חוליית החיזבאללה בלבנון ביום חמישי. הוא טיפל בחבדיו ההרוגים והפצועים, ביצע ניתוחי שדה, וחרף פציעתו מרסיסי רימון סירב להתפנות מהשטח. בתמונה: הרופא, שעון על קביים, בהלוויית סמ"ר זוהר מינץ ז"ל, שנערכה ביום שישי בבית העלמין בשכונת צור שלום שבקרית ביאליק.

סיפור נפילתו:

ביום רביעי ה- 18 בספטמבר 1996 בשעה 21.00, יצא כוח מיחידת "אגוז" שמנה 4 צוותים בפיקודו של מג"ד, לבצע פעילות יזומה בגיבל סוגיוד שבלבנון, כחלק ממבצע "חובק עולם".

לאחר השמטת כוח תצפית ועתודה הגיעו שלושה צוותים, שאחד מהם בפיקודו של צור פרנס ז"ל, לבריכה (נקודת פיצול) כוח בפיקוד מ"פ נשאר בבריכה וכוח חוד (20), שכלל את צוותו של צור פרנס ז"ל, יצא בפיקוד מג"ד לבצע תצפית מפקדים על היעדים מנג 1075. התנועה לנג התבצעה בתנאי שטח קשים, בסבך ובבולדרים. כשהגיע החוד לנג 1075 חבר אליו כוח המ"פ ולאחר זיהה הכוח עמדת תול"ר. לאחר זמן קצר נשמעו קולות דיבור בערבית מעמדת התול"ר, אך לא זוהו מחבלים, אז ניתנה פקודה לצוות מכוח המ"פ להתקדם לקראת מגע עם האויב. עם מתן הפקודה ניתחה על הכוח מכת אש קשה שבה נפגע סגן צור פרנס ז"ל. לאחר הסתערויות חוזרות ונשנות ולאחר שהרגו חיילי אגוז לפחות 3 מחבלים, תוך כדי מהלך הפינוי של הנפגעים, המליץ רופא היחידה למג"ד להפסיק את ההליכה לטובת ניתוחו של סגן צור פרנס ז"ל בשטח. הניתוח בוצע, אולם מותו של צור פרנס נקבע מאוחר יותר. במהלך מבצע זה נהרג גם סמ"ר זוהר מינץ ז"ל. נפצעו 3 חיילים מהיחידה, שניים מהם באורח בינוני.

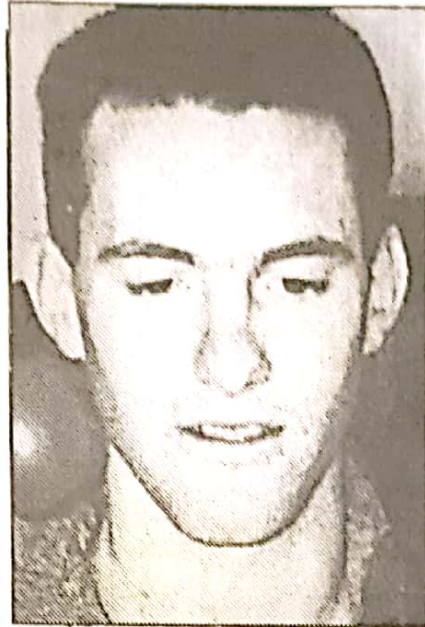
צור פרנס: הידיעה על מותו הגיעה להוריו בספרד

לה, ואני לקחתי אותו לטרמפ האחרון
שלו. קשה לי להאמין שצור אינו איתנו",
אמרה אחותו עינבל בכאב.

עודד, בן-השכנים שגדל איתו, סיפר
כיצר צור היה חבר אמיתי ואמיץ-לב.
"עשרות פעמים הוא עלה ללבנון, נכנס
ויצא משם, ומעולם לא דאגתי לו. מה
כבר יכול לקרות לצור? לצור לא יקרה
כלום, כך תמיד חשבתי. אני לא יכול להי
אמין", אמר עודד בקול כבוש.

צור נולד באל-סלבאדור, שם שירתו
הוריו בשליחות. הוא למד בבית-ספר
"קדרון", ותיכון סיים בגבעת-ברנר, ואי
חריכך התגייס לצבא. הוא התקבל לקר
רסיס, ומשם נרד עד שהגיע לסיירת
המובחרת של גולני.

עם מותו הועלה לדרגת סגן. הוריו
יצאו מספרד בדרכם לארץ - מייד עם
היודוע להם על מות בנם.

צור פרנס

מאת יהודית יחזקאלי,
כתבת "ידיעות אחרונות"

במושב קדרון, שליד גדרה,
התכוננו אתמול לחתונה. בדיוק
בעיצומן של ההכנות נודע לחברי
המושב, כי צור פרנס נהרג בלב-
נון.

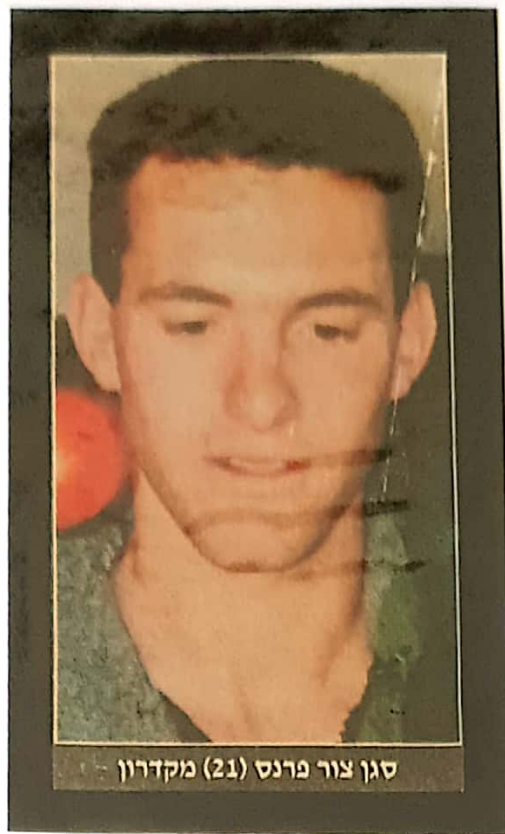
הידיעה על מותו התפשטה בין חבי
רי המושב, והיכתה אותם בהלם. צור,
קצין ביחידה מובחרת של גולני, נחשב
לבחור אמיץ, שרבר אינו יכול לקרות
לו. ההודעה על מותו הגיעה להרס גיי
סתו, והיא דאגה לספר על כך לשני
אחיו ואחותו הגדולים ממנו. האחים
התקשרו להורים ללא ובני, הנמצאים
בספרד, שם עובד בני בטעם חברת "גת
רשנים".

"אחי היה בן-הזקונים, ידענו שהוא
משרת בלבנון. כיום שני הוא עלה למע"

סגן צור פרנס היום למנוחות

סגן צור פרנס, שנהרג ביום המישו
בדרום לבנון, יובא היום למנוחות בש-
עה 10 בבוקר בחלקה הצבאית של
בית-הקברות במושב קדרון.

בגיליון יום שישי, בעמוד 4, הוחלפו
תצלומיהם של סגן צור פרנס וסמ"ד זוהר
מינץ. מערכת "ידיעות אחרונות" מתנצ-
לת על הטעות.

סגן צור פרנס (21) מקדרון

אֶסְפִּי מִלְחָמָה מִן הָאָרֶץ
שׂוֹדְתִי עַל עֵפֶר אֲהַבָּה
נִסְכֵי שָׁלוֹם בְּקֶרֶב הָאָרֶץ
חֶרְבֵי אֲהַבָּה בְּקֶרֶב שְׂדוֹת
חֲשִׁכֵי מֵטֶן חֶרְבֵי הַשָּׁמַיִם

מתוך "האלה ענת", כתבי אוגדיות
הנאיה הארבע-עשרה לפה"ס

דברים מפי המשפחה:

תפילת ' אל מלא רחמים , של המשפחה.

שלא תסוּויר אותם לגמרי בצל כנפיך לעולמים
ותשאיר לנו משהו לראות – לנו הקטנים

אב הרחמים -

פה עומדים אבא ואמא,
אחים, חברים ואוהבים,
והאמת היא שנגמרות לנו המילים
תעזוב אותנו מרחמים
נסתפק בקצת שקט, ופה ושם באיזו שמחה,
נסתפק בלהצליח להפסיק לכאוב,
לבכות ולכעוס לפעמים, ואולי למצוא סליחה...

אל ובעל ואב הרחמים

במקום שינוחו על משכבם בשלום
תחזיר אותם הביתה בשלום
זה כל מה שאנחנו מבקשים
ובעבור זה אנחנו מתפללים
ונאמר אמן.

תפילת אל מלא רחמים של המשפחה.

אל מלא רחמים

שוכן כל כך גבוה במרומים
עד שלא רואים ולא שומעים...

אל מלא רחמים,

אנחנו אלו שמלאים ברחמים,
בעקר על עצמנו, וגם על אחרים.

המצאת מנוחה נכונה על כנפי השכינה

אבל כאן למטה –

לעולם כבר לא תהיה מנוחה

ולא שלוה, ולא שמחה...

אל מלא רחמים –

לנשמת קדושים, טהורים, וגיבורים –

הכי הרבה צור שלנו היה "לא קדוש"

הכי הרבה הוא היה כמונו – אדם

שלא רצה להיות טהור או גיבור

ובטח לא לנוח על משכבו בשלום,

הוא רק רצה לצאת עם החברה ביום שישי

בגינס האדומים

ועכשיו תגיד את האמת – אלו רחמים???

אל מלא רחמים –

על ילדים שהולכים ונלחמים

ומוסרים נפשם על קדושת העם והארץ

ועלינו ועל ילדינו ועל חיינו הקטנים.

ובעבור שאנחנו נורא מתגעגעים

לחבוק ונישוק נשמותיהם

מאד יעזור לנו בעל חרחמים

דברים מפי חבר לצוות:

מכתב שנתקבל בבית משפחת פרנס לאחר נפילתו של צור.

משפחת פרנס היקרה:

שלום. שמי אלדד אלנקווה, ואני שרתי עם בנכם, צור, תקופה של יותר משנה וחצי באגוז. עברית היא לא שפת האם שלי, אך אני אשתדל לבטא את כל מה שאני מרגיש וחושב.

לפני כארבע שנים נסעתי לישראל מארצות הברית כדי להתנדב לצה"ל. במשך השירות שלי אני למדתי המון מאלה שתמיד היו סביבי, ובמשך השירות היה לי הכבוד להכיר כמה אנשים כל כך מקסימים, מדהימים, שהערצתי אותם. צור היה בהחלט אחד מהם.

אני חושב על צור וכל החוכמה, החמימות שהוא הקרין. כל הטוב לב והנבונות של צור, את אלה הוא נטע בתוך כל האנשים שהיה להם את המזל להכיר אותו ואלה שהייתה להם הזכות לשרת אתו.

אני לא יכול לחשוב על עוד בנאדם שיותר סמכתי עליו. צור היה כל כך אחראי, בטוח, מרגיע.

אני רוצה מאוד שתדעו שבתוכי (ובתוך הרבה אנשים – אני בטוח), יש חלק של צור שנותן הרבה, הרבה השראה בעולם שיכול להיות קשה לא מעט.

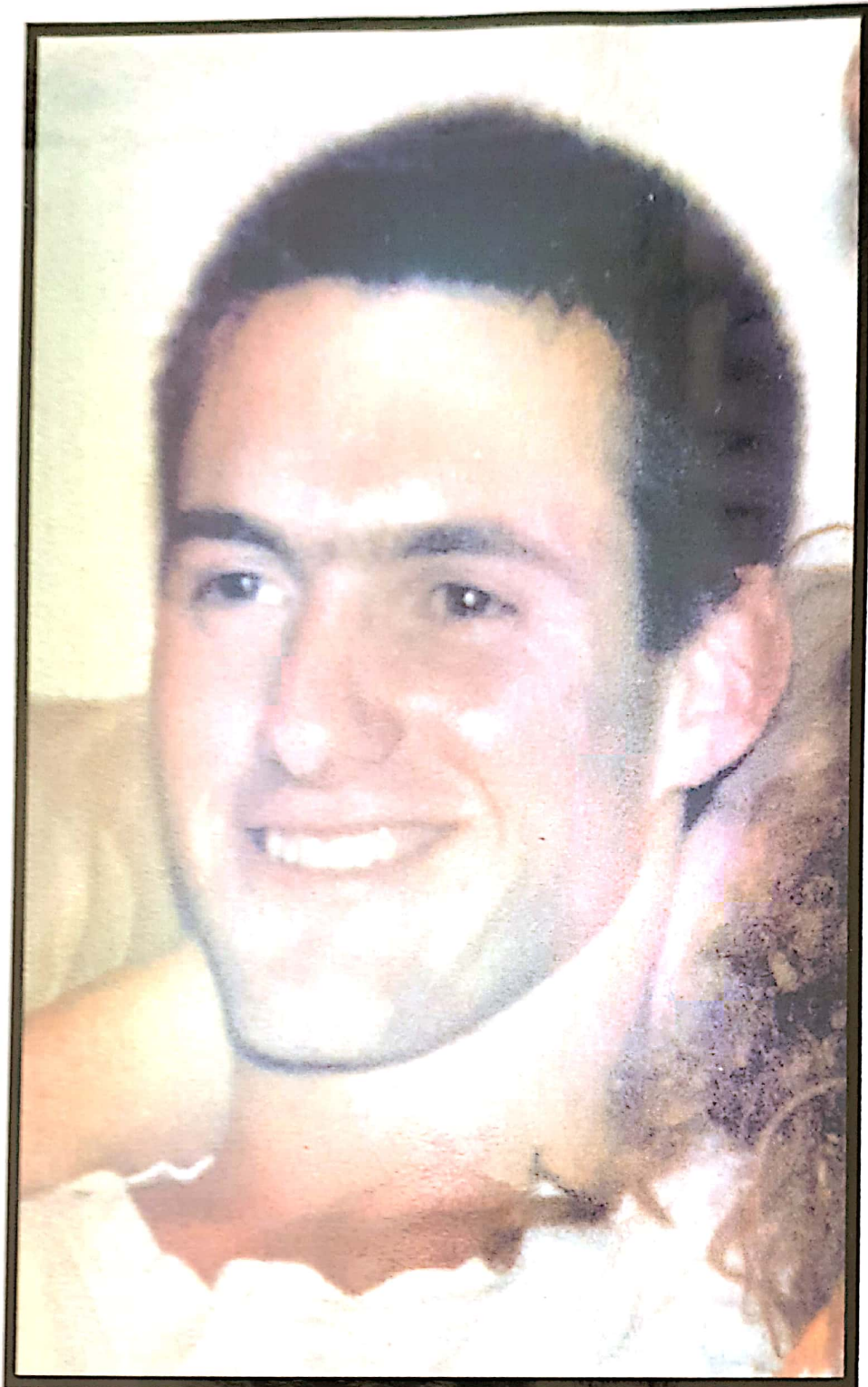
יש עוד משהו שרציתי לכתוב, וזה שאני מבין את ההחלטה של צור לשרת ביחידה קרבית, באגוז, אני מבין ומעריך את העיקרון של תרומה למען משהו שאוהבים, ושמאמינים בו, ואני יודע, שכמה שאני מוכן לתת, כמה שאני יכולתי לתת, מעולם לא היה עלי לתת את ההקרבה שלכם, ואני מקווה שאתם חזקים עכשיו – אני בטוח של הכוח שהיה לצור הוא קיבל ממשפחתו. ואם יש משהו שאני יכול לעשות, לתת לכם קצת ממה שאני קיבלתי מכם, ומצור – לא היה דבר יותר חשוב לי.

שלכם,

אלדד

אלדד שלח את המכתב מאוניברסיטת ברנדיס בארצות הברית.

פרנס צור
1975 – 1996

סגן צור פרנס - למנוחות

"צור נהרג, אבל היחידה ומפקדיה הם בעצם קצה קצהו של הכידון שצה"ל מפנה בלחימה שלו נגד חיזבאללה", כך אמר שלשום מפקד חטיבת גולני בהספד שנשא לסגן צור פרנס, שנהרג ביום חמישי בהיתקלות עם מחבלים בלבנון. מאות אבלים, בהם שר הביטחון יצחק מרדכי ואלוף פיקוד הצפון עמירם לוין נפרדו מחלל גולני בבית העלמין במושב קדרון. מפקד החטיבה גילה, כי צור ז"ל השתתף בחצי השנה האחרונה בעשרות מבצעים מעבר לגבול, בהם כאלה שמנעו ירי ליישובי הצפון. אלוף פיקוד הצפון פנה להורים ואמר: "אם זה הבן שלכם, אתם ראוים לכל הערכה"

כתב: איציק סבן • צילום: גדי קבלו